

IN MEMORIAM CO VAN DIJK (1940 – 2012)

CO de HOCKEYMAN

Te jong, te vroeg. Tot het laatst toe scherp van geest en regisseur van alles wat er om hem heen gebeurde.

In onze jarenlange samenwerking en vriendschap heb ik veel van hem geleerd, veel mogen 'sparren' met hem, veel feedback mogen geven. We zagen ons MHCD kwalitatief en kwantitatief groeien. Met Co was het altijd prettig hard werken.

Co van Dijk kwam in 1978, samen met Kurt, onze club binnen. Als coach van JD1 en als 38-jarige speler van Heren 3. Een roemrucht elftal, zoals een Heren 3 elftal hoort te zijn: spelen en feesten.

Als coach was Co toentertijd al fel tegen foutieve kleding. Een speler van zijn elftal die alleen een trainingsbroek aan had kon in zijn onderbroek verder spelen.

Terwijl Caroline in het seizoen 1979-1980 bestuurslid wedstrijd zaken werd, bemoeide Co zich meer en meer met de organisatorische kant van de vereniging.

Het was dan ook logisch dat hij in 1981 de geambieerde bestuurspost Evenementen kreeg. Beroemd zijn de vele Sinterklaasfeesten die Co organiseerde.

Co organiseerde als bestuurslid Evenementen ook steeds de jaarlijkse prominentenavonden: bij de watersportvereniging in Heusden, handboogschieten bij Constantia, doeltrappen bij RKDVC, koeien melken, enz. Het moge duidelijk zijn dat ook toen al Caroline zijn onmisbare assistente was.

Co zat tot 1984 in het bestuur op de post Evenementen.

In de periode daarna was Co wegens werkzaamheden voor Esso even minder in beeld bij de club. Bij de aanleg van het eerste kunstgrasveld in 1989 deed Co echter veel aan de broodnodige sponsoring.

In die tijd was Co ook nog twee jaar zaal hockey commissaris bij de KNHB Zuid-Nederland.

In februari 1995 mochten we binnen vier weken de damesinterland Nederland – Italië organiseren, hetgeen natuurlijk ook lukte omdat Co als organisator aan de commissie werd toegevoegd. Het staken van de wedstrijd door de onverwachte sneeuwval, het was immers 28 maart, maakte deze interland tot een bijzondere dag.

De actieve terugkeer van Co bij MHCD startte met name in 1994. Het toenmalige bestuur benoemde een commissie om het toekomstige beleid in al haar facetten te bestuderen en met voorstellen te komen voor een gezonde toekomst van MHCD. De club dreigde even wat in te dutten,

dus er was actie nodig. De benoeming van deze beleidscommissie zou voor een belangrijk deel de huidige gezonde situatie van MHCD gaan bepalen. Onder leiding van Co gingen de leden van de werkgroep voortvarend van start. In juni 1995 werd de beleidsnota MHCD 2000+ aan het bestuur aangeboden. Een bijzonder goed plan met ambitieuze aanbevelingen.

Zelden was het zoeken naar een nieuwe voorzitter gemakkelijker gegaan dan in die tijd. Als vicevoorzitter vroeg ik Co na de presentatie van het beleidsplan aan het bestuur of hij de aanbevelingen in het beleidsplan als voorzitter van MHCD wilde gaan uitvoeren. Het glaasje bier na afloop op ons bordes was nog niet op of Co had al ingestemd. MHCD had een nieuwe voorzitter en wat voor een!

Vanaf 1995 heeft Co als preses onze vereniging smoel gegeven, binnen de vereniging, maar zeker ook daarbuiten. De lijst met succesverhalen is enorm. Bij de meeste van de leden ook wel bekend. Toch een korte opsomming: de herstart van het familietoernooi in 1995 (met Co in de commissie), de organisatie van het bedrijventoernooi door een eigen MHCD-commissie (met Co in de commissie), de terugkeer van de onvergetelijke prominentenavonden en sponsoravonden (met Co in de commissie), de clinic met Shahbaz met een beetje hulp van Co en Oranje-Zwart voorzitter Joop Veelenturf, het tweede kunstgrasveld in 1997 (met Co in de commissie), niet met 100 leden, maar met 200 leden in vier MHCD bussen in 1998 naar het WK in Utrecht. Co regelde de bussen via sponsor Rabobank.

Een unieke sponsorbrochure zag het licht wat veel nieuwe sponsors opleverde.

De grandioze viering in 1999 van ons vijftienvigjarig jubileum met toen al 700 leden in het land van Ooit en het verschijnen van het jubileumboek.

Op mijn vraag aan Co wat hem echter het meeste voldoening heeft gegeven gedurende zijn MHCD-periode noemde hij zonder na te hoeven denken de start in 2000 van het LG-hockey, het hockey voor lichamelijke gehandicapten.

Tot het einde van deze periode in 2003 is er veel gerealiseerd. De aanbevelingen uit 1995 werden vervangen door nieuwe ambities. De fusie met VMHC ging niet door, tot verdriet van sommigen, tot vreugde van anderen. Het elektronische scorebord kwam er, de discussie over de enige juiste MHCD-kleding hoefde niet meer gevoerd te worden, sommige commissies werkten zelfs zonder de input van Co. Het derde kunstgrasveld kwam er, waarbij veldsponsoring en clubhuissponsoring hun intrede deden.

In 2004 werd het vernieuwde clubhuis geopend met Co als bouwpastoor en met een heuse clubhuissponsor op de gevel.

We stelden samen de criteria op voor het benoemen van leden van verdienste en ereleden. Het begrip 'prudent omgaan' met kandidaten deed zijn intrede.

Een ding was duidelijk. Bij zijn afscheid als voorzitter van MHCD werd Co op de algemene ledenvergadering in 2003 uiteraard tot erelid van MHCD benoemd.

Gelijktijdig had het bestuur Co voorgedragen voor een lintje. Tijdens de afscheidsreceptie werd Co door burgemeester Willems verrast met deze welverdiende Koninklijke onderscheiding.

Na zijn afscheid in 2003 bleef Co op de achtergrond als lid van de Commissie van Advies functioneren. Vele malen was hij de bestuurders ter wille en regisseerde hij vanuit een andere positie de belangen van MHCD. Hij gaf daarbij gevraagd en ongevraagd advies.

De opvolging van het voorzitterschap in 2006 verliep stroef. Toen ik beloofde om in 2006 tijdelijk een jaar voorzitter van MHCD te worden als Co na dat jaar mijn taak weer zou overnemen als we er niet in slaagden een geschikte opvolger te vinden, kon Co leven met deze oplossing. Zo werd Co in 2007 opnieuw voorzitter. Een man een man, een woord een woord.

Co was inmiddels de grote stimulator en medeoprichter van Stichting de Schroef om met een aantal parkverenigingen meer gezamenlijke taken samen op te pakken. De kinderopvang deed zijn intrede in het paviljoen, het begrip combinatiefunctionaris werd in Drunen zo goed als uitgevonden. Co trok vele keren door het land om deze werkwijze te promoten bij gemeenten en sportverenigingen. Een verdiende landelijke award twee jaar geleden was daarom geheel terecht.

Op 25 juni 2008 stopte Co definitief als 9^e en 12^e voorzitter van MHCD. Een lintje had hij al, hij was ook al erelid.

Hij kreeg twee mooie afscheidscadeaus: Caroline werd voor jarenlange trouwe dienst aan de zijde van Co terecht benoemd als lid van verdienste. Daarnaast kreeg hij een unieke CD met de veelzeggende titel mh**CD** ami**CO**rum. Dit cadeau raakte Co enorm. Vele mensen die met hem hadden samengewerkt kozen hun favoriete lied voor hem uit en beschreven hun unieke samenwerking in het bijgeleverde boekje.

Na dit laatste afscheid ging Co weer vrolijk verder in de raad van Advies. Noodgedwongen heeft hij onlangs helaas het stokje definitief teruggegeven.

In hetzelfde jaar ontving hij de bondsspeld in brons van de KNHB.

Co liet een gezonde, dynamische en gezellige vereniging na en hij schonk de vereniging een heuse piano. Tenslotte is MHCD een club waar muziek in zit.

Samenwerken met de mens Co was soms ook een hele opgave. Als een daadkrachtige regisseur en snelle werker, nam hij je mee in de flow om te presteren. Hij heeft velen de kunst van goed en daadkrachtig besturen bijgebracht.

Met Co verliezen we ook een warme betrokken vriend. Bedankt voor je vriendschap, je warmte, je positieve energie.

Ik denk dat ik het gevoel met velen deel om er trots op te zijn met zo'n markante man te hebben mogen samenwerken.

Zijn motto "If you can dream it, you can do it!" neem ik voor altijd mee.

Bedankt Co.

Namens MHCD
Leo Swaans